

و ظهیره مطیعات در یک مملکت!!!

در همه دنیاحد ف روز نامه های ملی (یعنی انتهاشیکه به بود جه دو لئ نشو نشده و از طرف خلق نشر میشوند) عبارت از آگاه ساختن مردم به حقوق شان روشن ساختن جریان امور در مملکت — مهارزه برای احراق حق خلق — تنو پر افکار مردم و مهارزه با افکار شوم و مخالف مفاسع خلق د عرب مردم ہتو حبیه معن و عمل — نشو انسکاسات افکار مردم در مورد سیاست حکومت — پلا نهایا و پروژه های آن حیر کات خلاف قانوون مامورین — روشن ساختن مظالم و مسوایه روزی — و جگر نگ امور در مملکت بوده و هر کن حق دارد از ازادانه نظریات و عقاید خود والاظهارو روزنامه ها افکار مردم را بی کم و کاست (و یا صرف پس از اصلاحات ادیبو هاید نشو نماید — دور مالکی که احزاب سیاسی موجود بوده روزنامه های حزبین هم در مملکت موجود و آنها افکار و نظریات و نهاد حزب خویش را در ساحه سیاسی و اقتصادی ۰۰ تشر و پر مرام و حقاید مخالفین خود انتقاد مینمایند — اوراق مطبوع ش مالک را ورق ہزبید — مثلا مجله مشهور عقده و ارتیز و یک منتشره در ادبیکار ایطالیه نمایید — در هر شماره ان کاریکاتور های چروم — ایزن ها و وکلا و وزرا و مظالم و مشاحده پیشوند که نه تنها پر پلا و پروژه و سیاست حکوم از ازادانه تنقید کرده و بلکه در تحت عنوان پیغمبر مسکوب از اسنوا پیشست ہر چه حرف زدد و حتی واضحاپر اشکال عجیب و غریب، و تبعیم جم ہزرو سایر اشخاص پر ازته مملکت اسماعیل را هم ہی تو پیشنه — کذا بصورت منقابل روزنامه ها و مجلات هو ملت کاریکاتور های زعماء رؤسای دول مخالف خود را تشر و آنها و پلا نهاد سیاست شان را مسخره مینمایند — اما در مملکت ماطوریکه در عین ساحه های زندگی فاقد هم چیز بوده و حتی از مستعمرات دیروزه انگلستان مثل هندو مستعمرات افریقا شان هم بمعابر در ساحه اقتصادی — بقیه دی، صفحه ۴

شاغلی انگلار

مصادره بدون تحقیق و محاکمه

قا نون خبر مصادره ان در روز نامه و سعی اینس فشر شد
اگر هر آمر خو بخش مفسر و معبر قا نون بوده و بدون داده
خواسته گان میدانند که شماره روز یک شنبه انگلارا خلاف ساختن محاکمه و احضار مدعا علیه واپساد برآهین و
ماده ۴۶ قانون مطبوعات که موکو قضاوت و تحقیق جراید احضار شواهد و بدون طی مراتب قانونی حکمی وارد و معمول
اجرا بگذارند پس پنشر قوانین احتیاجی نبوده و هر آمر هرچه
وا مطابق قانون میدانست مکافات و آنجه و مخالف شمرد
در همان روز - روز نامه اینس نوشته که شماره امروزه انگلار مجازات مداد - در حالیکه حاکم قانون است ته فکر شخص
بر طبق ماده ۱۴ فصل پنجم قانون مطبوعات مصادره گردیده بکفر فرد این بود عرا بیع ما تعید ائم خواسته گان چه

ملی را ویاست مطبوعات تعین نبوده است بقوله پولیس -
قر ماندانی بدون کدام امو تحریری ضبط مصادره گردیده
در همان روز - روز نامه اینس نوشته که شماره امروزه انگلار مجازات مداد - در حالیکه حاکم قانون است ته فکر شخص
کار کنان جریده انگلارا یکطرف خو شن شدند که دو محیط
ما کم کم میخواهند قوانین را تطبیق کنند و دیگر سمعت
مکثه و بکثه و بیند را از پهن میبرند - ولی از جانب دیگر
دو اثر این اقدام چند سوال وارد میشود :

باقیه پیشنهاد دوستانه ۰ ۰
را هم باین اشتباہ بزرگ شان ملتغت سازهم زیرا اوراقیکه
برای تقویت افتخارستان تو زیع میشود تذکره تابعیت است
نه تذکره قومی - هنگام امور اوقات تعهد نامه اولیای طلب
معارف و غیره و تایق نیز بدون احساس کدام ضرورت دارای
ستون و ضوح قوی میت بوده و روح تفرقه و تفاق و داشته و
یا نادانسته بذ هن مردم سهرده و هو لحظه از جلو
اعلان شده و نه بکدام امر ویاست مطبوعات درین هاره
اساسی و بتوگی که باید در راه تامین و حدت ملی پردازیم
جواب داده شده بود .

دوم) جرا خلاف ماده ۶ قانون مطبوعات ماموریت - گفتار معلم شاغلی فتح محمد خان دقیق

پولیس تا حیله چندول مدیر انگلر را جلب و به تحقیقات دو
ماندست نهفته بدل زار معلم اسرار معلم
مکیار مده گو ش گفتار معلم ای بار معلم
عنویست پی کسب هنر بر زده دامن صدیف که چون من
تجدید نشده چهلی و پیزار معلم دستار معلم
سوم) برای اینکه خواسته گان ما از محتویات فصل پنجم فروخته دل چشمی خون است
کس نیست درین غمکه غمکه معلم در کار معلم
ماده ۱۴ قانون مطبوعات خوب واقع شریعت ماماده مذکوره
واعینا نقل میکنیم (نشرات مخل امیت و خلاف روی پیاره
مشروطیت و پروپا گند بر خلاف وحدت ملی متنوع است -
اگر روز نامه و مجله و رساله مو قوه باشد علاوه بر مصادره
همان تسعه مدیر مستول و نگارنده الى جهار ماه عايدات
جریمه و از ششماء الى پنجم میلادی دو ایام رسمی طرد میشوند و زیارت
و هم دران بد ت پرایش اجازه نشرات داده نمیشود - و
اگر نو شتجات ان عملا باعث اخلاقی انتہم کرد مطابق
زیرا که تدیدست شب تار معلم روز گار معلم
اصول موضوع مجازات میگردد) حالا ما از مصادره کنده
گان میگردد که کدام مضمون ان شماره مخل امیت و بسا
خلاف و زیم مشروطیت و بای بروها گند بر خلاف وجودت
ملی بود ؟ آیا در کدام مجلس و در کدام محکمه قانونی در سلک شریعی
قابل مصادره بودن روز داده مذکور فیصله و بکدام دلیل -

شاغلی جان و می

نر خونه ولی واژواز دی

په بازار کبین خورا بدیهه گرانی ده — قصابان — بودی والا
اوره والا همداسن نور تور دکاند اوان هو پوچیل سو شوی
لو حانو نه مستقل گئی — د بلدى په نر خنامو خوک په داخل کلمات از اموتا سند در اولین سر مقاله نداء خلق
نه کوی — نر خنام بدول او د بازار نر خونه بدل بولدی هرا تکان داد — خداوند قوانین طبیعت را طزوی تنظیم
جه هیچ نه مقايسه کیزی .

که خونه د اغیبوه تنیده محتکرانو شوپتنه وکی جه وروه ولی خاشک ہاشد این سیلچه هجاین میور ساده و اگر پر خلاف
غوشی، پیاو په خلود نیعن او ما پیاو په خلود خوکی؟ په حواب سیران داه می پیمايدو لو کوهیهاره هضم ہاشد دو براہر
کبین وابن جه زه غوبنی نه لرم او که وی هم پر تاها عدی امواج کوکه کو از پا دوی اید — اگر پیشرها قوانین طبیعت
نه خرخوم — که به همدی قیمت رانیس په تربیت او که همچرا است میزانه ان قوا و اینقاد خود چرخاند از پخار
ما شین ها هکلار اند ازد — از آب هرق پیگرد و از ذره جهان
همداسن بودی والا او نور نور دکاند اوان همدامنی —
حوابونه وابن جه د دوی حوابونه د عقل او فکرسوه برادر نه
راستی . اوره — غشم — سیونه د خارج خخنه نه راستی
تول دهیدی مملکت خخه موجود یزی — نونخه وشواو کومه تقدیره سرحد طبیعی قوم افغان است که در این محیط جفرافیائی
ولویدله چه داسن گرانی پهدا شوی — ولی داریوسیریه ۱۸ او زیسته و یا پیست ملیت خود را مستحکم و وحدت ملی خود را
۲ شویا دا چه سبز کال بارانو نه او واپری ونشوی کومه پد ست لوند — حوادث سوء و اتفاقات ناگوار و زیزی د ست
الوده و د سیسه کاری را اوره ناخطر سیاه و متحو من دیورند
نه با معلومه شوی چه د بلدى خانگه په دی اتویی هصر کبین را کشید و انسگاه پا د سیسه و فریب، دو افغان را با این
خوب دی یا دا چه (میور د وی د نس نه خبر ندی) .
دکاند اوان ولی پچیل سرنشی — ولی خهل اجناس گزنان جا، کوف و گفت شما دویا شود تا من حکمرانی کم حال
خرچ کیزی — ولی چه خوک نی لاس نه نیسی .

د بلدى د پلشن خانگه وظیفه خه شی دی؟ ولی په هرمه مشترک — ایزو و آمال مشترک — نظام سیاسی و اقتصادی
میا شست بازارو نه تفتیش کیزی؟ او محتکرانو نه ولی سزا نه مشترک و حقی دین — ټولاند — زیمان و خون مشترک اند و
ورکولی کیزی؟ ولی د خوب شخنه نه و پیشیزی؟ یا دا چه ملت واحدی اند — این تقسیم اتفاق ده مصلحت و ظلامانه است
میور د پل د حال نه خبر ندی .

خبرهای ایانس دلخک : نامه نگار خصوص ما اطلاع تقسیم و غرض کیم اتها دو انسان هستند حال انکه هردو
مید هدکه دو شفا خانه هائی اباد و مستورات عملیات جواحی دارای یک دل و یک احساس اند . پیش وقتا که طبیعت امو
تو سط د کتور صاحبان داخلي مانند همه وقته در جویانست و سند را سرحد طبیعی افغان قوارداده حرکت پیغام خوار
میگویند بد کتور محمد عیسی خان که سه سال دو شعبه — این سرحد طبیعی خود را قصد دیز هنگ ارسیل مد هعن قوار
تسانی کار کرده با وجود تبعید د کتور درین شق اجلزه دادن است که ترتیبه ان طبیعاً محو زوال است — این
کار در شعبه نسانیه نداده و بحیث مشاهد دیوعلی اباد ایزو پارچه عزیز که پا د سیسه و فریب از افغانستان جدا شده
قرلو نا موس طبیعت یا پیست اتحاد ایشان ضرور پیگرد و روح

میگویند وزارت معارف برای بساواد ساختن اکابر کورس مسازد ما افغانیت دو هاره درین همکر نیم جان ولی صاحب استمداده
جد از هموطنان گوای خود تقاضا میکنیم که باین کوشها شامل شو بزرگ بود مد زیرا امو و سند سو حد خداداد قوم افغان است
ولی خداداد کو رسها عوری بوده و مانند دیگر جیزه ها زود سقوط نکند آب اگر صد پیاره گردید باز با هم . . .

پیوی سر مقاله

معارف - زراعت - صنعت و عمرانات ۰۰۰۰ عقب ترمیم - در ساحه مطبوخات نیز هنوز کوشه او جسم های این حقایق اشتانشده و تقدیمات ازاد و نظر بات پاک مردم راهبرای اصلاح امور دارد ملکت که دو سه روز نامه ملی که تازه پس از سالها انتظار قوم و اختناق ازادی شان پرویکار آمد اند مخصوصاً کسانی و که این جویان بمنافع شان صد میزند و ماسن محاوره مشهور بر سر خود پرداز خوف دارند که میاد اروزی دست حق از روی جنایات و تجاوزات شان پوده بردازد ماضر با ساخته و این حرکت را خلاف دیو کواسی و حق و قانون حساب میکند - حال انکه قرآن حمید در آیه مکرمه لا يحب الله الجھب بالسوء من القول الا من ظلم - به مظلوم حق میدهد که ازاد ائمه تقدیم کرد و حتی بجهه پر علیه کسانی که با ظلم و سلطنت حقوق اور را غصه مینمایند فریاد و فشار - همابد - پس پژای مذهبیت یک مسلمان از ارشادات کتاب حمید سند موثوق تری برای فرماد پر علیه ظلم و استبداد ظالمین و متاجوزین وجود دارد و آیا قدرتی وجود دارد که پر خلاف این نص صریح و قویم قرآن حمید امری ندارد از طرف دیگر جویان او ضاع در ممالک دیموکراسی همان

است که ما فقا شرح دادیم پس تقدیم پر علیه ظلم استبداد و کج رویها بطبقی باون صریح قرآن وقواییمن دیموکراسی که همه ازین سر چشیده قویم پر خن گوشه اند جایز پرده و برای اصلاح و ارتقاء پیش خد میکند (محمدی)

مکتبهای وارد شاغلی میرعبدالخن خان الف میرزا مسند که مسکو نین علاقه داری کلکان در حالیکه ۹ هزار هزار تغرس دارد از نکتہ -

محروم بزده و اولادهای که در مکتب «راخواجه هم شامل شده بودند اخراج گردیدند (ما توجه وزارت معارف را)

ماگر بست شان پیویز شدند باشد خواهایم (شاعرانی)

شاغلی محمد اختر خان تسلیم خان را آیه ای ایکاس لذکار خلق و یکانه زانی مان که از احسان مردم نماینده گی میکند داشته و از استعدادهای عالی و لند قوم افغانستان که داده و معاشر اند که در اثر عدم و هنگامی - اختناق و فشار سیاه روز مانده اند (خدا کند ما بخود امده و هاین اختنا

و سیاه روزی خاتمه دهیم)

مطمئنه گستاخ شخصی نداء خلق - کا -

حسب الحال ما از زبان حضرت مولوی بلخی :

یک همیشه هی گفت وا زبا خانه (وطن !!)

مشو خواب به ناگه مرایکن اخهای و

شین به ناگه - خانه هرا فرود آمد

چه گفت - گفت کجاده و صیت پسیار

نگفتم خبرم کن وقت افتاد ن (هایراند شدن)

ک چاره سازم من بایعال خود بفراز

نکردیم خبر ای خانه حق صحبت کو

فرو فتادی و کشتن مرا بزاری زاو

جواب داد مراورا فصیح ان خانه (وطن !!)

که چند چند خبر کرد متلهیل و نهار

ز هو طرف که دهن باز کردی ز شگاف (روز نامه ها)

که طاقم پرسیده است - وقت شد اهر از

هدیزدی بد هام و حرص مشت گان (بازورا)

شگانها همه بستی سراسو دیوار

ز هو طرف که کشیدم دهن غزو بستی

نیشتم (ونیمانی) که بگوییم حسام ای معمار

هدانکه خانه وطن ارجمند است همچو شکاف

شکافها (روز نامه ها) پتو گردید که وقت شده شد او

از گوشه، اخبارهای رسی :

فاله های هوا می

خاش

خطای اغذیه هرچند بد باشد پسته افتاد

کجا عیب غریبان مستقر شد این من راین تو

ز منصب ارومامزه و مدبرو کاتب و مدشی

که ام از رشوه خولی در گذر شد این مزوابین تو

حلیل

تا هک پر نشود کیسه اخذ و جزو ما

چنستودای تقلب غریب از خسرو ما

با چنین خصلت مذمه بغلت خوابیم

وای ازان روزگر اعمال رسد کیفر ما

ع - ص

یکی ها خوس و اخوس همچو وال است

د گر هم هم با شوخ و شنگی

اختناق اسلام هواند